

poměry obžalované, jakož i okolnosti, čin provázející, a teprve na základě jich řešiti se zřetelem k povaze a ke kvalitě trestního činu a k celkovému chování se, jakož i ke způsobu života obžalované před i po činu otázku, o niž jde. Poněvadž pak soud první stolice potřebných zjištění v tom směru neučinil, nelze nyní spornou otázku bezpečně řešiti, a proto musilo býti odvolání vyhověno, rozsudek musil býti v tomto rozsahu zrušen a nalézacímu soudu býti uloženo, aby, proveda potřebná šetření, o podmíněném odsouzení znovu rozhodl.

Čís. 484.

Pokud dlužno vyšetřiti duševní stav obžalovaného.

(Rozh. ze dne 15. června 1921, Kr I 543/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Kutné Hoře ze dne 1. dubna 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry dle §u 183 tr. zák., napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu nalézacímu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost, opírajíc se o zmateční důvod dle čís. 4 §u 281 tr. ř., spatřuje zmatek v tom, že byl zamítnut návrh, učiněný při hlavním přelíčení obhájcem na prozkoumání duševního stavu obžalovaného. Stížnosti jest přiznati oprávnění, neboť dle zásad §u 134 tr. ř., i pro hlavní přelíčení platících, jest duševní stav obžalovaného vyšetřiti tehdy, vzejdou-li pochybnosti o tom, zda byl obžalovaný při smyslech, či zda byla zde taková duševní porucha, kterou by byla jeho přičetnost vyloučena. Pochybnosti o přičetnosti vzejdou, jsou-li zde podstatné okolnosti, které vzbuzují podezření, že jest zde porucha duševní dle §u 2 lit. a) až c) tr. zák. Aby obžalovaný výslovně tvrditi musel, že není přičetným, že se činu dopustil v střídavém zakalení smyslů, se nevyhledává, stačí, když průvodní řízení objevilo objektivní momenty, které při svědomitém šetření stavu duševního přičetnost obžalovaného pochybnou učinily. Řízení průvodní pak takové momenty objevilo. Obžalovaný byl okresním soudem zbaven částečně svéprávnosti pro záchvaty choromyslnosti. V důvodech tohoto usnesení se praví, že se nejedná o nemocného absolutně nepřičetného, nýbrž o osobu, u které se občas dostavuje zákal vědomí. Dostavuje-li se však u obžalovaného občas zákal vědomí, jest to příznak, že obžalovaný i trestního skutku, kterým byl soudem nalézacím vinným uznán v době zákalu vědomí, kdy byl proto nepřičetným, se dopustiti mohl. Nastala tudíž pochybnost o přičetnosti obžalovaného a bylo proto jeho duševní stav lékaři vyšetřiti. Mezitímním usnesením soudu nalézacího, kterým návrh byl zamítnut, byl zákon v ustanovení §u 134 tr. ř. porušen, zmateční důvod dle čís. 4 §u 281 tr. ř. jest dán a bylo proto zmateční stížnosti vyhověno.